

Момкинлекләре чикле кешеләргә яр-дәм итү - Мордовиядә 3 декабрьдән 12 декабрьгә кадәр уза торган Инвалидлар декадасынын топ максаты. Унконлек кысаларында инвалидлар очен торле чаралар, хәйрия кичәләре һәм концертлар үткәрелә.

«Момкинлекләре чикләнгән кешеләр тулы канлы тормыш белән яшәргә, спорт белән шогыльләнәргә, ижади конкурсларда катнашырга тели», - ди Анна Базаева. Мәгариф отличнигы, ул гомеренен 14 елын Темниково балалар интернат-йорты балаларына багышлаган.

Педагог «Темниковские известия»гә биргән хатирәләрендә болай ди: «Язмыш мине балалар йорты белән бер генә тапкыр бәйләмәде. Сугыштан сонгы авыр вакытта әтием Темников балалар интернат-йортында эшләде, - дип сойли Анна Ильинична. - Безнен гаиләгә интернатнын мунча ишегалдында-предбанникта яшәргә рохсәт иттеләр. Хәтерлим әле, мунча коннәрендә балалар йортында эшләвче хатын-кызлар су ташыганда, бездә бик салкын иде, без юрган астына яшеренә идек». Тормыш үз чираты белән барды. Без балалар йортыннан килгән балалар белән дус булдык: бергәләп уйнадык, кинога йордек. Биредә сугыш вакытында ятим калган балалар тәрбияләнә иде. Соныннан безнен гаиләгә Сталин исемен йорткән балалар йортынын подвал бинасында фатир бирделәр. Берничә елдан әтине кыскарттылар, һәм безнен гаилә Старый Шукстелимгә китәргә мәжбүр була. Мин югары сыйныфларда укыдым, шуна күрә Темникта калдым. Башта бер абый янында, аннары икенчесендә яшәдем. Күп укыдым, яхшы укырга тырыштым, югары белем турында хыялландым. 1968 елда педагогия институтын тәмамладым. Монын очен бик күп кыенлыкларны жинәргә туры килде, бигрәк тә матди яктан. Әнем Ивановны армиягә озат канда, китәр алдыннан ул мина унбер сум бирде. Мин бәхеттән «жиденче күктә» булдым! Шунин беразына үземә киём сатып алдым. Мин бик тырышып, стипендиягә укыдым, шуна күрә кечкенә генә очлек алырга да үземә рохсәт итә алмадым».

Педагогик институтны тәмамлаганнан сон, Анна Ильинична 13 ел Канаково укучыларын немец теленә өйрәтә, аннары 3 ел Темниково район мәгариф бүлегендә хезмәт укыту буенча инспектор, 8 ел - балачак хокуклары буенча инспектор булып эшли. Узган гасырнын 90 нчы елларында, лаеклы ялга чыкканчы, хезмәт куйган балалар йортына өлкән тәрбияче булып күчкән.

Темников балалар интернат-йорты узган гасырнын 30 нчы еллар уртасында ачылган иде. Анда физик яктан тайпылышлар аркасында әти-әниләре нарасыеннан баш тарткан балалар тәрбияләнгән. Башта алар, оч яшькә кадәр Бала йортында тәрбияләнгән, ә

аннан сон Темников балалар интернат - йортына элэгә.

«Мин балалар йортында эшлэгән елларда 50шәр, 70әр бала булды. Аларга ата-аналарын тәрбиячеләр, медицина һәм хезмәт күрсәтүче персонал алмаштырды: туган коннәрен билгеләп үттеләр, бөйрәмнәр, танып - белү викториналары һәм күнел ачу концертлары оештырдылар, - дип искә ала балалар белән эшләү елларын А.И.Базаева. - Без Ф.Ф.Ушаков исемен йорткән туган якны ойрәнү музеена бара идек, мәдәният йортындагы концертларга. Саранска, мәсәлән, Степан Эрьзя скульптуралары күргәзмәсенә, Саровка - Изге Серафимга экскурсияләр белән йордек. Безнен спонсорлар - ВНИИЭФ хезмәткәрләре бик жылы каршы ала торган иде. Аларнын һәркайсынын үз тәрбияләнүчесе бар иде, аларга бүләкләр тапшырдылар. Шул вакыт балалар бик төбәхәтле булалар! Әмма балалар йортында аларны ничек кенә яхшы карамасалар да, ата-аналы булырга һәрвакыт теләделәр. Тәрбияләнүчеләр телевизордан «Кот ми-не» тапшыруын карарга яраттылар. Бигрәк тө Игорь Кваша алып барган вакытта аларга ошады. Балалар, әти-әниләрен тапкан бәхәтле балаларны кадерләп карый торган иделәр».

Балалар йортында тәрбияләнүчеләр, бигрәк тө чыгарылыш сыйныф укучылары, әти-әниләрен табу очен, өлкән тәрбиячегә морәжәгать ителәр. Анна Ильинична да аларны эзләп таба, хатлар яза, ботен Россия буенча запрослар жибәрә, җаваплар ала. Аннары аларнын йөрәкләренә барып житәргә тырыша. Әти-әниләренен балаларына бик кирәк икәнән аңлатасы килә. Шатлык очраклар да булды, кайчагында бу момкин тумый да иде.

Беренче бәхәтле Андрей Кравцов булды. Анын әти-әнисе Амур өлкәсендә яшәгән һәм улларынын исән булуын белмәгән. Алар очен бу шок булды. Мәктәпне тәмамлаганнан сон Андрейны Потьмага кадәр озаттылар, поездга утырттылар, ә шөһәрдә аны әти-әниләре каршы алды.

Тагы Женя А. үтенече буенча, әнисен эзләп таптык. Ул Саранскида яши һәм хәзер алар аралаша. Шулай Аня Хайко Түбән Новгородта яшәгән абыйсын эзләп таба. Юлия Савостикова Красноярск краенда яшәүче сөнелләрен тапты. Ел саен Юлия алар янында була. Татарлар очен хас булмаган очрак турында да хәбәр: Эльвира Знын әнисе Казанда яши һәм кызы эзләве турындагы хатка болай дип җавап биргән: нигә аны борчыйлар, ул бит баласыннан баш тарткан кәгазь язган булган... Аннан аралашу барыбер булган, әмма теләгәнчә жылы булмаган. Володя И. очен дә туганнары табылган. Беренче кичтә алар кем икәнлекләрен ача алмый. Ә иртән Володя аларнын оныклары булу турында сойләргәннәр. Әби-бабай оныкларынын әнисе исән, әмма аны борчырга кирәкми, дигәннәр - анын яна гаиләсе һәм уллары бар. Мәктәпне тәмамлаганнан сон Володя инвалидлар очен интернатка китә, чонки аны берәү дә оенә алмый; ике тапкыр туганнары аннан баш тарта.

«Хочется пожелать всем детям в семьях и детских домах отзывчивых взрослых, - говорит напоследок А. И. Базаева. - Чтобы и родители, и воспитатели любили их, дарили им только радость и добрые слова».

Без, ярдәмгә мохтажларга, билгеле коннәрдә генә түгел, ә һәрвакыт ярдәм итү турында онытмаса идек.

Н.ХӘЛИЛ әзерләде